

skal have høje sociale ydelser. Vi går ind for, at vi som udgangspunkt prioriterer de sociale ydelser til dem, der har mest behov for dem.

Så er der undtagelser, der er folkepension osv., hvor der er nogle særlige grunde, men hvis vi fulgte den tankegang, at alle generelt skulle have ret til de sociale ydelser, så ville det jo føre til en markant stigende offentlig sektor, og så ville det føre til et markant stigende skattetryk, og så kan jeg love for, at det ville dræbe ethvert initiativ i det her samfund, enhver lyst til at starte virksomhed, enhver lyst til at gøre en ekstra indsats.

Så Enhedslistens politik ville bombe vores velfærdssamfund sønder og sammen og føre til et forarmet samfund, en albansk sump, hvor der overhovedet ikke ville være råd til at gøre noget for de svage i samfundet.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg synes altid, det er en fornøjelse at diskutere med hr. Lars Barfoed, fordi det virkelig er ideologi på de høje nagler. Han er virksomhedsejernes sande ven.

I stedet for at diskutere sådan abstrakt om, hvem der har ret, og hvem der ikke har ret, vil jeg sige, at jeg forstår på hr. Lars Barfoed, at hvis bare virksomhedsejerne får mulighed for at tjene nogle flere penge og skatterne bliver sat ned osv., så skal det hele nok gå, og så får vi rigtig råd til velfærd. Så er det bare, hvis vi ser på, hvordan realiteterne er, hvordan udviklingen egentlig har været siden 2000, så kan jeg, som jeg har gjort tidligere, nævne adskillige eksempler på, at det fleksible arbejdsmarked, som giver folk usikkerhed i ansættelsen, er øget i en lang række europæiske lande, at det sociale sikkerhedsnet er blevet forringet i en lang række europæiske lande.

Kan hr. Lars Barfoed nævne mig et eksempel, hvor det modsatte har været tilfældet?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Det er i hvert fald sådan, at jobsikkerheden i Danmark er blevet betydelig større siden 2001, hvor den borgerlige regering tog over. Der er en højere beskæftigelse i det her land, end der nogen sinde har været. Der er en lavere arbejdsløshed, end der har været i over 30 år. Vi har en økonomisk vækst, folk har penge mellem hænderne, og der er betydelig større sikkerhed for

de fleste mennesker i Danmark, end der var i år 2000.

Jeg skal så ikke kunne redegøre nærmere for, hvordan det ene og det andet EU-land har udviklet sig. Det korte af det lange er, at Lissabonstrategien, som vi diskuterer i dag, sætter mål for vækst, mere viden og mere innovation, et mere rummeligt arbejdsmarked, altså en masse gode målsætninger, og så er det op til landene selv, hvordan de vil nå de mål.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Ja, nu har hr. Lars Barfoed jo sådan lært lektien lidt udenad, men det gør den ikke rigtigere. For det første vil jeg gøre hr. Lars Barfoed opmærksom på, at den vækst, der er sket i beskæftigelsen, består i, at en lang række, lidt under 100.000 fuldtidsjob er forsvundet. Til gengæld er der opstået lidt over 100.000 deltidsjob.

Det er bare for at nævne, hvordan den fleksibilisering også slår igennem i Danmark og giver større jobusikkerhed. Med hensyn til den sociale sikkerhed vil jeg nævne for hr. Lars Barfoed, at der siden 2000 er indført et kontanthjælpsloft, der er indført en 300-timers-regel, der er indført en starthjælp, der er videreført en satspulje, der år for år gør dækningen ved arbejdsløshed for dagpengemodtagere ringere og ringere.

Kan hr. Lars Barfoed ikke bare bekræfte, at fleksibiliteten i Danmark er steget, og at den sociale sikkerhed i Danmark er faldet?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Nej, det kan jeg ikke. Jeg kan ikke bekræfte, at kontanthjælpsloftet betyder, at dagpengedækningen er lavere. Altså, de to ting hænger jo slet ikke sammen. Dagpenge får man, når man er arbejdsløshedsforsikret, og man får et ganske højt dagpengebeløb i ganske lang tid i Danmark sammenholdt med stort set alle andre lande, de fleste andre lande.

Når det gælder kontanthjælpsloftet, har det jo den simple forklaring, at det, før kontanthjælpsloftet blev indført, var sådan, at et ægtepar, som begge var på kontanthjælp, var i en situation, hvor den ene, hvis vedkommende fik et arbejde, skulle op og tjene omkring 25.000 kr. om måneden fra starten, hvis det skulle være en økonomisk fordel at få et arbejde, og det er jo en fuldstændig urimelig situation. Det har et bredt flertal her i Folketinget så gjort noget ved.